

Vigyázzanak egy kicsit Marikára, próbázni szeretnék...

Madarak csiesergése tölti be az őszi verőfényben fürdő Margitszigetet. A fa sorokban sétálók, a padokon pihenő, olvasgató, tanuló emberek, vidám csoportok: gyalog és teherautókon érkező dolgozókra figyelnek fel. A könyvek beszuksódnak. A feketekötésű könyvecskék fedőlapján Sztálin domborművü arcképe látszik.

A zenével, énekszóval, táblák alatt felvonuló csapatok a régi lovaspólya-pálya felé tartanak, a sétálók közül sokan követik őket. A pályán már tarkállik a tömeg. Mezben és ruhában, mezilláb és utcai cipőben, a sportolók hada ugrik, fut, tornázik és labdázik a tágas térségen az MHK jelvényekért.

A futásnál olyan tömeg vár a próbázásra, hogy Ferihegyi próbázató-biztos sorbaállítja a jelentkezőket és úgy indítja őket egymásután. A nagyszámú nézőközönség, a rengeteg gyerek izgatott futkározása a próbahelyek között, mutatja a mozdalom fejlődését, a nagy-

közönség egyre jobban fokozódó érdeklődését.

Jánosi Józsefné, a Dorogi Gumigyár munkásnője is nézi egy darabig a lüktető életet, majd egyszerre megkéri szomszédait, hogy vigyázzanak a kislányára, a gyerekkocsiban üldögélő Marikára, mert ő is próbázni szeretne. Már is jelentkezik a versenybizottságnál, ahol megkapja eredménylapját. A súlydobásban az 5 kilós súlygolyót 6 és fél méterre dobja. (Itt 4.90 a felsőfok). Szőgyinó, a jóképességű asztalitenisz zónó megmutatja, hogy nemcsak a könnyű kaucsukslabda kezelését érti Súlydobása egy méterrel haladja túl az „aranytávol.”

A Margitszigeti Ásványvíz-tem egyforma csinos egészének tornaruhával látta el próbázó női munkásait. Minden próbahelyen ott virítanak a „kékék”. Egy-egy sportág megnéhditása után összehajlanak és összehasonlítják egymás eredménylapjait: Berkes Róza, Gábor Julianna, Szilágyi

Károlyné és Sándor Mária elégedetlen:

— Meenyit fáradoztunk és csak ezüst-jelvényt szereztünk — mondják.

— Igaz — folytatja Berkes Róza —, eddig fogalmam sem volt, hogy mi az az MHK. Az üzembem kiosztották a tornaruhát és így elkezdtem a sportolást. Az izomlázat észámítva, nagyon tetszik ez a mozgás. Ezután már többször fogom felkeresni a szigeti sportpályákat.

Lassan esteledik. A kipirult sportolók bevonulnak a klubházi fürdőbe, ahol a jó meleg zuhany lemosa a port és meglazítja a megkeményedett izmokat. Egyenes tartással kemény léptekkel felszemmel a szívük fölé tűzött jelvényre tekintgetve, mosolyogva hagyják el a dolgozó pályát.

A pályán Imre bácsi, az 56 éves szigeti kertész motoszka! Megkeresi a dobókörben felejtett súlygolyót és próbálgatja a dobást. A szünetekben felbukkanó társainak magyaráz:

— Jó dolog ez az MHK. Kár, hogy nálunk a kertészetben még nem csinálják...